

136

שבוע שקט עבר על כוחותינו בארץ ישראל. בסך-הכל נקטלו ארבע אנשים בידי המרצחים: גבר אחד בעזה, צעיר מחאן יונס ובחור ממוחנה אישואטי. כמו כן נרצח באכזריות יתרה טכנאי אלקטרוניקה מירושלים. המשטרה כהרגלה מספרת על רקע פלילי, או מיני, אבל בסוף, כתמיד, תתברר האמת כי נשפך דם נקי בידי הטיורר הלאומני-ערבי.

וכך נוגע דם בדם, ומניין "דיעה אחרת", מאז תחילת פרעות האלימות הערבית, מראה על 136 איש ואישה, ערבים ויהודים, שנמכחו בידי המרצחים הפלסטינים, לפי הפירוט הבא:

- 96 ערבים נדקרו, נורו ונשרפו בידי האחים.
- 40 יהודים נרצחו בדם קר.
- 1 חייל ישראל נעדר.

טד גדיש

עמק חפר ת.

ביום ב' הלכתי לישב אצל שולחן-הצדדי קים במיזנון בית סוקולוב. התמזלתי תחילה, שהרי ישבו מולי גם הצדיק שאול ב' (ממ) ציא - הלהקות הצבאיות; ממציא הגלגל; מגלה מכמני הלשון, וחצרן-צמרת חביב) - וגם הקדוש יאיר פ' (ממציא הדולר). שניהם היו עסוקים בשבחי של הנגיד-הארזי חיים ב' (הקוון הלאומי) ועד שלא גילגלו בל-שונם בתהילתו ובסוסיו, וכבר תקפני פיהוק אדיר, רטטו נחיריי, כבדו עפעפיי, וחלום-משונה פקרני.

ובחלום זה אני מוצא את-עצמי בסנדליו של חיים ח', פיזננאי-החצר של ארץ יש-ראל המסוללת. "מהכמה, מהכמה," מריעים

מאיר ליפשיץ

בג"צ ודי

קצת יותר מדי בגצי"ם רצים לי מול העיניים. טיפ-טיפה הגזימו שם בירושלים, עם כל נושא הת-ערבות בית המישפט בניהול ה-חיים.

ולא שחלילה, יש בליבי איזה שהיא זילות כלפי פסק הדין. ר-איש כמוכן לא יתפוס אותי במי-לה אחת קטנה נגד כבוד השופ-טים העליונים.

אין מעריץ גדול ממני של שיל-טון החוק. תקדימים ותקנות, הו-ראות שעה וצווי חירום, הם עבו-רי כשמן פרפין וצרי המור. אבל למה הם מוכרחים כל הזמן לח-דש חידושים? מדוע צריך להפתיע את העם עם פסיקות מדהימות?

הרי עוד לא נפתרו כל הבעיות הישנות והרעות. 140,000 מובט-לים מסתובבים ברחובות. מאות מיפעלים וחברות שקועים בחו-בות. העולים מחכים לפיתרונות. היורדים בורחים מהצרות. וה-אינתיפאדה, כל הזמן אינתיפא-דה, משתוללת בערים ובכפרים, בערות ובשדות, משני צידי הקו הירוק.

אז מה רוצים עכשיו מאיתנו כל העורכי-דינים עם התיקים והחליפות? שנהיה יהודים? שלא נפוצץ בתי מחבלים? זה מה שיש להם בראש? בסדר, אין בעיות.

נירשם כולנו באגודה לזכויות הפרט. ניסע לבקר את מישפחות הרוצחים בבתי האבן המרווחים. נירתם לעזרת המגורשים. נעתור נגד שר הביטחון בנושא השיעים החטופים. נקרע לגזרים את תעו-דות הזיהוי, ונחזיר עטרה ליושנה ועורלה למקומה בטקס ביטול המילה.

רק שיעזבו אותנו במנוחה. רק לא עוד בג"צ. די.

שמיד: גימיל טריפי איננו אש"ף...

שמיד איננו מרמה אח עצמו. שמיד איננו מרמה אח אדה"ב. שמיד איננו מרמה אח הער"ב. שמיד איננו מרמה אח היהודים!?!?

ד"ר א. מתן

חטיפת חרא

התקשיתי להתפעל מחטיפתו של השייך עוביידה, הנערץ (רישמו לפניכם) גם על חר"ש, מיפלגה ישראלית לגיטימית. ראשית היה צורך גם לחטוף את ילדיו.

שנית, היה אולי הכרח להודות בקיום ארוים בלבנון, אך בשום פנים ואופן לא בכיצוע חטיפה. נגד חיזבאללה אין נלחמים בפירסומת, אלא בטרור.

שלישית, היה צריך לחטוף, למחרת, עוד כמה עסקני טרור איראנים, שהסתובבו בש-טח.

לסיכום: פעולותינו נעשו מגושמות לאח-רונה. כדאי להתעשת ולהתחיל לפעול נוסח קומנרו אמיתי, ולא נוסח הוליווד.

רענן לוריא מדבר:

